

„Kell egy kis áramszünet...”

Feszül a vérem neki a falnak,
s rájövök, hogy a tudat
semmit sem ért meg igazán.
A sok kis drót a fejben összegabalyodva
szőne újra egy egyszerű szívdobbanást,
s míg a levegő észrevétlen folytatja
az életet, kővárba vonul,
és uralkodik önmagán.
Jogart parancsolva és egyre töpörödve válik
a teremtté, majd gépiesen megírja
sorsa algoritmusát...
És elindul a program!

(2007. december 16.)

EZ

Fekete-fehér vérem
tarkán lüktet a
Kéreg vonulatain, míg
Ceruzám mások fejébe mártom...
valami másért.

(2007. december 31.)

Tükörszemüveg

Keményen óvó alappal talpam alatt
ugatok a holdra, hogy megtaláljam
sohaország kapuját, s az aranykampóval
új napot biggyesszek az égre, mely már
szuszog.

A vontatott álom fehér hálóingjében
ma este is hét kosár semmivel vár
a vörösrózsás kapualjban, és a csillagok alatt
szájfény-alapú puszival élteti bennem a
reményt.

De lassan már nem hiszek annyira.
Gőzölgő csatornafedőkön inhalálok,
s a rituális vonaglások alatt néha
gátszaggató Herkules pislant ki
fogaim közül.

Ugye te sem hitted volna? Most,
hogy saját szemembe nézek,
végre látom valódi színét,
s nem csak azt a két vöröslő foltot,
mely a fényképekről
kacsint vissza rám.

(2007. december 31.)